

ønsker at gennemføre sit Svangerskab, til at lade dette afbryde, straffes, selv om Afbrydelsen finder Sted under Iagttagelse af de herom givne Regler, med Fængsel indtil 2 Aar; Straffen er dog Fængsel indtil 4 Aar, saafremt Afbrydelsen foretages af en Person, der ikke er autoriseret Læge.

§ 6.

Uanset Bestemmelserne i §§ 4 og 5 kan en Kvindes Svangerskab dog afbrydes i følgende Tilfælde:

1) Naar Afbrydelsen er nødvendig for at afværge en i Sygdom begrundet alvorlig Fare for Kvindens Liv eller for en varig og betydelig Forringelse af hendes Helbred.

2) Naar det ved en Retskendelse fastslaas, at Kvinden er blevet besvangret under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Børgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 210 eller § 210, jfr. § 212, eller at Svangerskabet skyldes Krænkelser af Kvindens Kønshedsfrihed, der omhandles i samme Lovs §§ 216—219.

3) Naar der er nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi og alvorlig og uheldelig legemlig Sygdom.

§ 7.

Stk. 1. Afbrydelsen maa, naar Kvinden er sjælelig normal, kun ske efter hendes Begæring eller med hendes Samtykke.

Stk. 2. Er Kvinden under 21 Aar eller umyndiggjort i personlig Henseende, maa Begæringen om Indgrebets Foretagelse udgaa eller Samtykke dertil foreligge fra Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis Værgen.

Stk. 3. Er Kvinden paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed eller af andre Aarsager ude af Stand til at forstaa Betydningen af Indgrebet, kan Begæringen om dettes Foretagelse fremsættes af en hertil beskikket særlig Værge eller, for saa vidt hun er inddraget under Forsorg af en Statsanstalt eller en i Henhold til § 67 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg godkendt Anstalt, af Anstaltslederen. Værgens, eventuelt en særlig dertil beskikket Værges, Samtykke til Indgrebet maa indhentes. Den, der efter foranstaaende er berettiget til at fremsætte Begæring om Indgrebets Foretagelse, kan ogsaa begære Værge beskikket i denne Anledning.

Stk. 4. Er Kvinden gift og samlever med sin Ægtefælle, skal der gives denne Lejlighed til at udtale sig.

§ 8.

Stk. 1. Svangerskabsafbrydelse maa kun foretages af en autoriseret Læge paa Grundlag af en af Embedslægen — for § 6, Stk. 3's Vedkommende tillige af Speciallægen, efter Omstændighederne fra Retslægeraadet — afgiven skriftlig Erklæring. Embedslægens Erklæring er dog ikke nødvendig, hvor saadan Erklæring ikke kan indhentes, uden at den herved nødvendiggjorte Udsættelse af Operationen udsætter Kvindens Liv for overhængende Fare. 14 Dage efter Indgrebet skal samtlige Oplysninger og Erklæringer Sagen vedrørende tilstilles Sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. Afbrydelse maa kun finde Sted paa et af Statens eller Kommunernes Sygehuse eller paa et privat Sygehus, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilket Patienter indlægges for offentlig Regning.

§ 9.

Udgifterne i Anledning af Svangerskabsafbrydelse afholdes af vedkommende selv, eventuelt efter de i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg Kapitel XVII (Hjælp i Anledning af Fødsel) og Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring § 19 givne Regler. For saa vidt vedkommende er inddraget under en af de i § 66 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 nævnte Forsorgsgrene, da af vedkommende Anstalt.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft 1. April 1938.